

отъ тѣя убѣгнахъ отъ страшный оный хаосъ и съ свѣщеніе-то на пожара достигнахъ на оный край градскій, гдѣ-то народъ-ать, като ся покрываше далечъ отъ велможы-те въ долины хижы, покоешеса миромъ отъ трудове-те си. Тамо начинахъ и азъ да си отдыхамъ, и рекохъ въ себѣ си: Видѣхъ убо градъ! Видѣхъ жилище-то гдѣ сѣдять господари-те на народы-те! О на колко господари са и они слуги. Даже и въ время на успокоеніе подлежатъ на сластолюбіе, въ любовачалствіе въ суевѣріе и въ сребролюбіе; тѣ са пренуждени и во время на спаванія да ся боятъ отъ мнозина негодницы и злодѣйцы, отъ кои-то са забиколени, Н. П. отъ крадцы, хлѣбопросяцы, блудницы, палители даже отъ войны-те и велможы-те и священницы-те. Ако единъ градъ е толко смутенъ ноцемъ, то ще да е денемъ? Ядове-те на челоуѣка умножаватя соразмѣрно съ удовольствія-та. Колко достоожелителенъ е императоръ-ать кой-то ты има всы-те! Онъ има да си бои отъ междуособны и иностранны войны, и іоуце да ся бои отъ оныщо са за негово утѣшеніе, то есть, отъ полковницы, тѣлохранители, моллы, отъ жены, те и дѣцата-си. Не могатъ нито околны-те на стѣ-